

Nr. 1740 / 18.12.2023

**TARG DE CRACIUN
-EDITIA a II-a**

ANUL ȘCOLAR 2023-2024

TÂRG DE CRĂCIUN

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ING. ANGHIEL
SALIGNY, BANLOC, TIMIȘ**

ȘCOALA GIMNAZIALA „ING. ANGHEL
SALIGNY”, BANLOC, TIMIȘ
Nr. 1470 din 18.12.2023

Director,

Prof. Bilanin Claudia

CONSILIUL LOCAL BANLOC, TIMIȘ

Nr. 5322 din 20.12.2023

PRIMAR,

Trifonescu Lucian N/A

ASOCIAȚIA „SEMPER AGAPE,, PARTOȘ

Nr. 922 din 19.12.2023

Președinte,
Chiu Ecaterina Vasilica

ARGUMENT:

Povestea Crăciunului

Crăciunul este în zilele noastre un timp al magiei, al generozității și al iubirii. Este perioada în care aproape întreaga suflare umană sărbătorește nașterea lui Iisus Hristos. Acestuia îi sunt asociate astăzi o mulțime de obiceiuri adânc împământenite cum ar fi împodobirea bradului, mersul cu colindul sau oferirea de cadouri celor dragi.

Originea Crăciunului

Originile nordice

Cu secole înainte de nașterea lui Iisus, în timpul nopților lungi și geroase de iarnă, europenii sărbătoreau întoarcerea luminii și renașterea naturii care urmau să se întâmple o dată cu venirea mult așteptatei primăveri. În țările nordice aceste sărbători erau cunoscute sub numele de *Yule*. În 25 decembrie, data solstițiului de iarnă conform calendarului păgân, tații împreună cu fiii aduceau din pădure cel mai mare buștean pe care îl puteau găsi și îi dădeau foc. Fiecare scânteie se credea că reprezintă un porc, o pisică sau alt animal care se va naște în primăvară. De asemenea o mare atenție se dădea plantelor perene care rămăneau verzi de-a lungul întregului an, dovedind că viața era totuși prezentă în această perioadă întunecată și rece.

Bușteanul de Yule

Pe parcursul celor 12 zile cât trebuia să stea aprins bușteanul, ospăturile (adesea de-a dreptul sălbatic) se țineau unul după altul. De fapt era singura perioadă din an când carnea era prezentă din abundență, deoarece atunci se sacrificau majoritatea animalelor din bățătură pentru a-i ajuta pe oameni să depășească iarna aspră care bătea la ușă. Fiind un timp în care demonii și spiritele bântuiau nestingherite pe afară, se părea că statul în casă reprezenta cea mai înțeleaptă soluție de urmat.

Originile romane

La peste 1500 de km distanță, în Roma, iarna părea mai puțin grea, dar festivalurile lunii decembrie erau chiar mai elaborate. Cu data de întâi, la romani începeau *Saturnaliile*, o sărbătoare extrem de populară – un timp de distracție, băutură și orgii – care se termina cu sacrificii umane. Numită după zeul Saturn, care însemna „*belșug*”, aceasta era practic un pretext pentru a întoarce pe dos toate ierarhiile sociale.

Romanii

sărbătorind

25 decembrie reprezenta ziua centrală a sărbătorii, fiind indicată în calendarele romane drept *ziua nașterii Soarelui*, deoarece de atunci zilele

Saturnaliile

urmas să crească în durată. Iulius Cezar, împărat al Romei, a fost cel care a înlocuit de asemenea *Festivalul de Anul Nou* pe 1 ianuarie. O altă sărbătoare extrem de importantă era *Juvenalia*, care îi sărbătorea pe copiii Romei, simbol al fertilității.

Zeul

Soare”

Printre clasele superioare ale Romei manifestările erau semnificativ mai sobre. Mulți romani influenți îl celebrău pe *Mithra*, zeul persan al luminii, al cărui nume înseamnă *Soarele nebănuț*. Acesta s-a născut potrivit legendei dintr-o stâncă în ziua de 25 decembrie, când păstorii din ținut au venit să i se închine. De fapt cultul lui *Mithra* era și foarte asemănător creștinismului, așa cum constata scriitorul creștin Iustin Martirul în *Apologia* sa prin secolul al II-lea și așa cum va remarca mai târziu și Tertulian la debutul secolului al III-lea. Întregul sezon celebrat de romani se numea *Dies Natalis Invicti Solis*, adică *Ziua de Naștere a Soarelui Neînving*.

Originile creștine

În timp ce romanii păgâni (termenul *păgân* nu are aici nici o conotație negativă și reprezintă o persoană care aparține unei religii politeiste) îl venerău pe Zeul Soare, o nouă religie își făcea loc prin Imperiu. La început creștinii nu sărbătoreau nașterea lui Iisus, învierea acestuia reprezentând partea esențială a noii religii. Ba chiar a existat o puternică opoziție la celebrarea zilelor de naștere a martirilor și a lui Iisus. Numeroși părinți ai bisericii au emis comentarii sarcastice privitoare la obiceiul păgân de a celebra zile de naștere a martirilor și a lui Iisus. martirii trebuiau, în viziunea lor, să fie celebrați la data martiriului lor, adică la data „adevăratai lor nașteri” din perspectiva bisericii. Mulți creștini ai primelor secole erau scandalizați și de veselia și festivismul celebrării, pe care îl vedeau ca fiind o reminiscență a păgânismului. Totuși până în secolul al IV-lea problema nașterii a devenit greu de ignorat. Unii oameni nu știau cum să și-l imagineze pe Iisus, începând să creadă deja că era doar o emanație pur spirituală a lui Dumnezeu. Așadar decizia de a-i sărbători ziua de naștere, însemna că acesta a avut și o formă umană palpabilă.

Cum s-a răspândit Crăciunul

Până în Evul Mediu creștinismul a înlocuit mare parte din religiile bătrânei Europe. În fiecare an pe 25 decembrie credincioșii erau chemați în marile catedrale europene pentru a celebra așa numita *Christ's Mass* (*Liturghia lui Hristos*), care mai apoi a devenit *Christmas* (Crăciunul).

Totuși pe stradă și în casele oamenilor, acesta părea mai degrabă a fi un carnaval decât o sărbătoare religioasă. Dacă cineva ar ajunge în Europa evului mediu în timpul Crăciunului, ar crede mai degrabă că a nimerit în timpul Halloween-ului sau în Ajunul Anului Nou. Casele și străzile erau pline de oameni aflați sub influența licorilor bahice și de cupluri angajate în cele mai neortodoxe activități. Situația a devenit atât de gravă încât până în secolul al XVII-lea sărbătoarea a fost scoasă în Anglia în afara legii. O reformă religioasă a fost începută în curând de către puritanul Oliver Cromwell, care spunea că biserica trebuie să rămână pură față de păgânism. Fără prea mare succes însă. Când mulți dintre protestanți au scăpat de persecuțiile bisericii catolice și s-au refugiat în coloniile din Lumea Nouă, interesul pentru sărbătorile vesele de Crăciun a fost reaprins.

O zi tipică de Crăciun acum câteva secole

În primii ani, nici continentul american nu dădea prea mare importanță acestei sărbători. După proclamarea independenței, în anul 1789, membrii congresului Statelor Unite se aflau cu toții la “serviciu” pe data de 25 decembrie. Populația țării a continuat să lucreze în ziua de Crăciun și în următorii 67 de ani. De-a lungul timpului, sărbătorile de Crăciun au devenit din ce în ce mai populare și mai importante în viața americanilor.

fi însă nici o sărbătoare prea veselă, dar nici cu specific prea religios. America va inventa propriul ei Crăciun și în acest proces îl va reinventa pentru întreaga lume.

Un colind de Crăciun – Charles Dickens

Pentru că inițial a debutat cu stângul, clasele superioare și-au propus să schimbe modul în care era percepută sărbătoarea. Irving Washington era la acea vreme cel mai bine vândut scriitor american și în 1819 s-a folosit de experiența sa pentru a scrie o serie de povești extrem de populare despre Crăciun. În aceste istorisiri clasele superioare primeau bucurioase în casele lor oameni nevoiași pe care îi ospătau cu toate bunătățile. Între timp în Europa, Charles Dickens a “atacat” problema Crăciunului scriind în doar șase săptămâni *Christmas carol (Un colind de Crăciun)*. Povestea avarului Scrooge avea să schimbe complet percepția despre această sărbătoare, aducând familia și actele de caritate în prim-plan. Prin această istorisire, oamenii au ajuns să asocieze Crăciunul cu peisajele feerice de iarnă, cu mesele pline de bunătăți și cu o atmosferă caldă și veselă de familie.

Pentru ca sărbătoarea să prindă la public, trebuia ca societatea să fie pregătită pentru ea. Și schimbarea majoră a apărut tocmai în sânul familiei. Lumea știa acum de ce sărbătorea Crăciunul, dar nu prea știa cum. Vechile tradiții păgâne păreau neadecvate, dar totuși unele s-au păstrat până în zilele noastre, alături de celelalte obiceiuri creștine.

Deschide ușa, creștine!

Colindele au fost cântate în Europa cu mii de ani în urmă, dar pe atunci nu aveau nici o legătură cu tradiția de Crăciun din zilele noastre. Termenul *carol (colindă)* este derivat din franțuzescul *carole*, care reprezenta un dans în cerc acompaniat de cântăreți la diferite instrumente muzicale. Inițial, colindele erau urări pentru fertilitate, rodire și belșug, având o funcție mai degrabă rituală. Acest obicei era legat fie de începutul anului agrar (adică de venirea primăverii), fie de sfârșitul său (toamna, la culegerea recoltei). Pe de altă parte, un scop des întâlnit al colindelor – moștenit din sărbătorile Calendelor și a Saturnaliilor romane – era acela de alungare a spiritelor rele și de reînălțare cu cei plecați pe tărâmul celălalt. Peste timp, din semnificația inițială a colindelor s-a păstrat doar atmosfera sărbătorească, de ceremonie, petreceri și urări. Elementul creștin s-a suprapus cu adevărat peste colinde abia în Evul Mediu sub influența bisericii. Majoritatea se refereau la Fecioara Maria, la copilul nou-născut sau la sfinții care erau sărbătoriți în perioada imediat următoare Crăciunului. De asemenea acestea reproduceau numeroase relatări biblice cu privire la scena nativității. În această perioadă a început obiceiul mersului cu colindatul din ușă în ușă pentru a vesti nașterea lui Mesia, colindătorii primind în schimb mere, nuci sau colaci. La noi în țară colindatul are o veche tradiție și a rămas într-o oarecare măsură nealterat de trecerea timpului, mai ales în zonele rurale. Tot la noi s-au păstrat și alte tradiții precum mersul cu Viiflaimul, cu Plugușorul sau cu Steaua. Acesta din urmă evoca momentul în care la nașterea lui Iisus, pe cer s-a ivit steaua călăuzitoare a Magilor. Puțină lume știe însă că aceștia, spre deosebire de păstori, nu l-au vizitat pe nou-născut în noaptea nașterii cum apare deseori portretizat, ci mai târziu când locuia deja în Betleem. De asemenea nu se știe nici numărul lor. Se presupune că ar fi fost trei pentru că Evangheliile menționează trei tipuri de cadouri: aur, smirnă și tămâie. Dar asta este deja o altă poveste...

O, brad frumos...

Bradul de Crăciun își trage originile din Germania, unde decorarea lui a fost dintotdeauna o parte a celebrării iernii. Acest obicei a fost moștenit de la popoarele nordice care își împodobeau casele cu ramuri de brad și de vâsc. Pomii, care la început erau atârnați de tavan, au început să fie decorați cu mere, care simbolizau, după cum bine ați ghicit, Grădina Edenului, iar ilicele cu care se decora casa (plantele acelea verzi cu habitate roșii care la noi nu prea au intrat în tradiția) au înlocuit căminul din casă.

că reformatorul protestant Martin Luther a decorat pentru prima dată pomul de Crăciun cu lumânări, cu destulă măiestrie totuși pentru a nu stârni

un

Până la sfârșitul secolului al XIX-lea, bradul împodobit se întâlnea doar în Germania și poate că ar fi rămas acolo, dacă nu se oficia în 1840 mariajul reginei Victoria cu vărul ei, prințul Albert al Germaniei. Acesta a adus cu el în Anglia toate tradițiile de acasă, inclusiv pomul de Crăciun. Fotografia cu familia regală în jurul bradului decorat a făcut ca în doar câțiva ani acest obicei să fie adoptat nu numai de Anglia ci și de

toată

Europa. Pentru ca tabloul sărbătorilor de Crăciun să fie complet și lumea să aibă un pretext solid pentru a da iama în magazine fără procese de conștiință, mai lipsea din decor un bătrânel cu barba albă... Până în secolul al XVIII-lea practica oferirii de cadouri celor dragi devenise adânc înrădăcinată. Din punct de vedere religios, obiceiul le amintea credincioșilor pe de o parte de darul făcut lumii de Dumnezeu: un Mântuitor care avea să spele omenirea de păcate, iar pe de altă parte de cadourile oferite de către Magi noului-născut.

Și uite-așa anii au trecut și procesul oferirii de cadouri care venea din partea “crailor” de la Răsărit a evoluat în frenezia cumpărăturilor pe care o vedem în zilele noastre. Ce pretext mai bun putea să existe pentru acest lucru decât Moș Crăciun? Dar să nu anticipăm!...

Conceptul bătrânelului simpatic care oferă cadouri are o lungă istorie în spate la care au contribuit diverse culturi. După cum deja ne-am obișnuit (și probabil plictisit) începem tot din Scandinavia, unde predecesorul moșului a fost Odin, zeul suprem în mitologia nordică. Acesta era descris ca un om înalt cu barbă mare și despre care se spunea că obișnuia să călătorească pe cer în timpul solstițiului de iarnă, hotărând cine va muri și cine va prospera în anul următor. În ajunul sărbătorii Yule, copiii își umpleau încălțămintea cu legume, iar zeul le oferea dulciuri în locul acestora. În secolul al IV-lea apare primul predecesor al lui Moș Crăciun din tradiția creștină: Sfântul Nicolae. Ca și în cazul multor sfinți din antichitate, avem de-a face cu un contrast între ceea ce știm despre sfântul Nicolae – aproape nimic – și cultul său foarte popular. Se cunoaște despre acesta că era un preot creștin care mai apoi a devenit episcop de Myra, un oraș din Asia Mică. Tradiția spune că Sfântul Nicolae umbla prin lume îmbrăcat într-o robă episcopală cu roșu și alb și călare pe un măgar, făcând cadouri copiilor și ajutându-i pe cei nevoiași.

Crăciunul în jurul lumii

Desigur obiceiurile de Crăciun au fost adaptate după necesități în diversele colțuri ale lumii. Moș Crăciun nu vine cu sania trasă de reni în Australia, ci pe o placă de surf. Australienii își împodobesc casele cu ferigă, frunze de palmier sau cu alte flori de sezon. În China și în Japonia, pomii de Crăciun introduși de misionarii vestici în secolele XIX-XX, erau împodobiți cu decorațiuni complicate din hârtie. India în schimb a înlocuit bradul cu copacii de mango sau cu bambușii, iar casele le erau decorate cu frunze de mango.

Crăciunul este un fastuos festival al verii și în Brazilia, care include picnicuri, jocuri de artificii, precum și o procesiune solemnă a preoților la miezul nopții. Câte locuri, atâtea obiceiuri!

INITIATORI PROIECT:

**ȘCOALA GIMNAZIALA „ING. ANGHELSALIGNY,, BANLOC, TIMIȘ
COORDONATORI DE PROIECT:**

ȘCOALA GIMNAZIALA „ING. ANGHELSALIGNY,, BANLOC, TIMIȘ

- Prof. Bilanin Claudia
- Prof. Mirciov Manuela

- Prof. Chiu Ecaterina
- Prof. Jurchița Marinela
- Trifonescu Elena Mihaela
- Ioniță Nicoleta
- Boșca Marinela
- Covaci Raluca
- Popovici Răzvan
- Harabagiu Alin Petru
- Prună Monica
- Copil Miruna
- Adam Adina
- Harabagiu Sabrina

SCOPUL

- Valorificarea potențialului creator al elevilor cu privire la capacitatea acestora de a realiza felicitări și decorațiuni de Crăciun;
- Dezvoltarea spiritului de competiție și a simțului estetic;
- Cultivarea dragostei, respectului și prețuirii față de tradițiile și obiceiurile poporului român.

OBIECTIVE :

- Stimularea interesului elevilor pentru tradiții și obiceiuri românești, prin documentare și realizare de lucrări practice.
- Cultivarea respectului pentru artă.
- Dezvoltarea și valorificarea capacităților și talentelor elevilor în vederea constituirii simțului artistic.
- Dezvoltarea imaginației ,creativității si formare de abilități practice.

Resurse:

- **UMANE:** director, , învățătoare, profesori, părinți, școlari
- **MATERIALE:** calculator, CD-uri, aparat foto, , coli albe, imprimantă, carton, panouri, materiale din natura, diferite materiale pentru crearea decorațiunilor;
- **DEFASURARE: 19-20 DECEMBRIE 2022**

Rezultate așteptate:

Proiectul urmărește implicarea elevilor, părinților, cadrelor didactice, a comunității într-un demers educativ de la care se așteaptă:

- realizarea unei expoziții cu lucrările elevilor;
- vânzarea lucrărilor elevilor;
- îmbunătățirea comunicării elevi-elevi, elevi-părinți, elevi-cadre didactice
- creșterea interesului comunității pentru activități extrascolare:

- crearea unui impact pozitiv asupra opiniei publice;
- strângere de fonduri pentru îmbunătățirea bazei materiale a scolii/ fonduri pentru organizarea diferitelor activități de timp liber-out door;

Monitorizare și evaluare:

- Panou cu rezultatele activităților, fotografii;
- Expoziție cu vânzarea decorațiunilor de Crăciun confecționate de către copii ;
- Premii (diplome);
- Banii obținuți în urma vânzării produselor confecționate de către elevi vor fi strânși de către un părinte desemnat

COORDONATORI DE PROIECT:

ȘCOALA GIMNAZIALA „ING. ANGHELSALIGNY, BANLOC, TIMIȘ

- Prof. Bilanin Claudia
- Prof. Mirciov Manuela
- Prof. Chiu Ecaterina
- Prof. Jurchița Marinela
- Trifonescu Elena Mihaela
- Ioniță Nicoleta
- Boșca Marinela
- Covaci Raluca
- Popovici Răzvan
- Harabagiu Alin Petru
- Adam Adina
- Harabagiu Sabrina

● Novacovici Ramona

● Prună Monica

● Coșci Mădălina